

UCHWAŁA NR II/10/2024
RADY GMINY SADKI

z dnia 27 maja 2024 r.

w sprawie ustalenia wynagrodzenia Wójta Gminy Sadki

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 609) w związku z art. 8 ust. 2, art. 36 ust. 2 i 3 oraz art. 37 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 530) oraz § 3 pkt 1 i § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 października 2021 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1960; z 2023 r. poz. 1102) Rada Gminy Sadki uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się miesięczne wynagrodzenie Wójta Gminy Sadki, Pana Michała Piszczka, w wysokości:

- 1) wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 8.200,00 zł,
- 2) dodatek funkcyjny w wysokości 2.520,00 zł,
- 3) dodatek specjalny w wysokości 30% łącznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego, tj. w kwocie 3.216,00 zł.

2. Ponadto Wójtowi przysługuje: dodatek za wieloletnią pracę, nagroda jubileuszowa, dodatkowe wynagrodzenie roczne i inne świadczenia wynikające z właściwych przepisów.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Sadki.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z mocą obowiązującą od 7 maja 2024 r.

Przewodniczący Rady Gminy

Andrzej Niedbała

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 609) ustalanie wynagrodzenia wójta należy do wyłącznej właściwości Rady Gminy.

Podstawy wynagradzania pracowników samorządowych, także Wójta, określa ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 530) oraz delegowane z tej ustawy Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 października 2021 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1960 ze zm.).

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, do wyłącznej właściwości rady należy m.in. ustalanie wynagrodzenia wójta, które określa rada gminy, w drodze uchwały. Zasady ustalania wynagrodzenia pracowników samorządowych określa ustawa o pracownikach samorządowych. W myśl art. 36 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych pracownikowi samorządowemu przysługuje wynagrodzenie stosowne do zajmowanego stanowiska oraz posiadanych kwalifikacji zawodowych. Pracownikowi samorządowemu przysługuje wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za wieloletnią pracę, nagroda jubileuszowa oraz jednorazowa odprawa w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy oraz dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach (art. 36 ust. 2). Wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta), staroście oraz marszałkowi województwa przysługuje dodatek specjalny (art. 36 ust. 3). Od dnia 1 listopada 2021 r. zgodnie z nowym brzmieniem art. 37 ust. 3 ustawy o pracownikach samorządowych nadanym art. 11 pkt 2 ustawy z dnia 17 września 2021 r. o zmianie ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz niektórych innych ustaw maksymalne wynagrodzenie osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 (tj. m.in. wójta gminy), nie może przekroczyć w okresie miesiąca 11,2-krotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 1658). Jednocześnie ustawodawca powołaną powyżej ustawą zmieniającą dodał w art. 37 ustawy o pracownikach samorządowych ust. 4, w myśl którego minimalne wynagrodzenie osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, nie może być niższe niż 80% maksymalnego wynagrodzenia określonego dla poszczególnych stanowisk w przepisach wydanych na podstawie ust. 1. Maksymalne wynagrodzenie na danym stanowisku stanowi suma maksymalnego poziomu wynagrodzenia zasadniczego oraz maksymalnego poziomu dodatku funkcyjnego, a w przypadku osoby, o której mowa w art. 36 ust. 3, także kwoty dodatku specjalnego. Tym samym ustawodawca w art. 37 ust. 3 i 4 ustawy o pracownikach samorządowych wprowadził minimalną oraz maksymalną wysokość wynagrodzenia osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o pracownikach samorządowych.

Nadto przedmiotowa uchwała stanowi akt kierownictwa wewnętrznego mający moc wiążącą jedynie wewnątrz określonego układu organizacyjnego. Regulacje przedmiotowej uchwały dotyczą bowiem organu wykonawczego gminy Wójta i regulują jedną z kwestii bezpośrednio związanych z wykonywaniem mandatu, tj. wysokość wynagrodzenia. Adresatem uchwały nie jest społeczność lokalna gminy, a zatem nieograniczony krąg adresatów. Uchwała w sprawie wynagrodzenia wójta nie wkracza w sferę praw i obowiązków mieszkańców gminy normując zagadnienia wyłącznie w obrębie organizacji gminy. Tym samym przedmiotowa uchwała nie zawiera norm powszechnie obowiązujących i nie może być uznana za akt prawa miejscowego. W związku z powyższym stosownie do art. 5 u.o.a.n., przepisy art. 4 u.o.a.n. nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

W kwestii dopuszczalności nadania aktom prawa miejscowego wstecznej mocy obowiązującej wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 25.09.2000 r., K 26/99, OTK 2000, nr 6, poz. 186. Zdaniem Trybunału, nie każde działanie prawa z mocą wsteczną może być uznane za równoznaczne z naruszeniem zakazu retroakcji, wynikającego z art. 2 konstytucji. Jednak warunkiem koniecznym dla zastosowania tego uregulowania jest to, aby takie działanie nie było sprzeczne z zasadami demokratycznego państwa prawnego. Ponadto, jak wskazał Trybunał, skutkiem wprowadzania aktu ma być polepszenie sytuacji prawną niektórych adresatów danej normy przy jednoczesnym nie pogorszeniu sytuacji prawnej pozostałych adresatów.

W tym zakresie ugruntowało się również stanowisko sądownictwa administracyjnego. Jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny, art. 5 u.o.a.n. dopuszcza nadanie aktowi normatywnemu "mocą wstecznej", ale tylko "jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie". Wsteczna moc prawa może dotyczyć ewentualnie tylko przyznania praw. Z całą stanowczością natomiast należy wykluczyć możliwość zastosowania tej normy do nakładania obowiązków (tak wyrok NSA z 30.09.2021 r., III FSK 2137/21, LEX nr 3294291).

Przewodniczący Rady Gminy

Andrzej Niedbala